

[Petra Petersen]

et lille sidespring og inddrog Sovjetunionen i denne debat. Nu ved jeg ikke hvorfor, jeg ved ikke, hvad det ærede medlem mente med det. (*Vagn Bro*: Det var en anerkendelse!). Det var en anerkendelse, siger det ærede medlem. Ja, jeg ved ikke, om de bygger paladser med hvide kjoler, men jeg ved, at familien i Sovjetunionen er meget agtet, at man i Sovjetunionen i højeste grad bygger på ægteskabet og altid har gjort det, og at man i Sovjetunionen ikke behøver så mange love af denne slags, fordi der fødes meget få børn uden for ægteskab.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det er blot et par enkelte bemærkninger til det ærede medlem hr. Vagn Bro, og det ganske uanset, at jeg naturligvis af erfaring ved, at jeg ikke får det sidste ord.

Jeg vil gerne have lov til at sige til det ærede medlem, at det jo er fuldstændig rigtigt, at der står i bemærkningerne til lovforslaget:

„Selv om de i 1937 gennemførte regler i det væsentlige må siges at have virket tilfredsstillende, kan der dog være grund til nu, da reglerne har bestået i mere end 20 år, at foretage en almindelig gennemgang af bestemmelserne ud fra de indvundne erfaringer.“

Så er det, jeg siger til det ærede medlem: det, der skete i 1937, var jo en afgørende revolution på dette område, for så vidt angår det uden for ægteskabet fødte barns retsstilling. Er det så så mærkeligt, at man efter forløbet af 20 år tager en sådan lov op til revision, når der er punkter, hvor man må erkende at det har vist sig, at ordningen har virket mindre heldigt? Det er det, det ærede medlem og jeg har diskuteret, spørgsmålet om betimeligheden af at opretholde en ordning med flere bidragspligtige. Det kan vanskeligt forsvares, synes jeg, at opretholde en sådan ordning, uanset vi endnu ikke er nået dertil, at vi har midler til i alle tilfælde at fastslå, hvem der biologisk er barnets fader. Det forsvar, det ærede

medlem leverede for den bestående ordning, som det ærede medlem altså betegnede som en forsvarlig ordning — og det var specielt det, vi diskuterede — virkede på det moralske plan, idet det ærede medlem simpelt hen anlagde den betragtning, at de, der har haft den nødvendige kontakt med pigen i konceptionstiden, skal betale. Når det ærede medlem bruger udtrykket: skal bidrage dertil, er det ikke rigtigt. En af dem bidrager til barnet, resten til fonden, og så er det simpelt hen en straf, og dér er det, jeg spørger: er det nu ikke urimeligt at anvende denne straf, som jo ikke kan ramme de personer, som har haft en ganske tilsvarende kontakt med pigen, men som er fysisk ude af stand til at sætte børn i verden, eller som har haft en ganske tilsvarende kontakt med pigen uden for konceptionstiden? Her er det, det forekommer mig, at det halter så kolossalt for det ærede medlem, og derfor forekommer det mig så rigtigt, hvad jeg nu har stillet forslag om, når jeg ikke nu i øjeblikket tør tage skridtet fuldt ud og sige: vi anerkender kun faderskab. For to fædre, det finder det ærede medlem i hvert fald ikke på at foreslå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser har afgivet